

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1342/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Маринковић, адвокат у ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 48/25 од 23.01.2025. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 48/25 од 23.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 48/25 од 23.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 930/21 од 26.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... да се утврди ништавост одредбе члана 4. Анекса Уговора о раду број .. од 05.02.2015. године, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.910, закљученог између ПД за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ ДОО Лазаревац, као правног претходника туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд и тужиоца ББ из ..., због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље ВВ из ... да се утврди ништавост одредбе члана 4. Анекса Уговора о раду .. од 04.02.2015. године, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.049, закљученог између туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд и тужиље ВВ из ..., због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ из ... да се утврди ништавост одредбе члана 4. Анекса Уговора о раду број .. од 04.02.2015. године, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.540, закљученог између ПД за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ ДОО Лазаревац, као правног претходника

туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд и тужиоца ББ из ..., због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом четвртим изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 48/25 од 23.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијана одлука у складу је са праксом Врховног суда по којој спорне одредбе анекса уговора о раду нису ништаве, пошто су коефицијенти послова утврђени у складу са општим актима послодавца - Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова од 16.01.2015. године, након чега је дошло до промене елемената за утврђивање основне зараде Одлуком о изменама и допунама Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године, чија законитост није оспорена пред Уставним судом. Тужиоци су понуде послодавца за закључење анекса, које имају основ у овим општим актима прихватили, па како су анекси уговора о раду закључени пре 07.02.2015. године, када је ступио на снагу Посебни колективни уговор за Електропривреду Србије, нема места ретроактивној примени одредаба тог колективног уговора. Одлуке Врховног касационог суда на које се ревизија позива не односе се на исту чињеничну и правну ситуацију.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових спорова дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа ради поништаја анекса уговора о раду поднета је 12.02.2021. године, а вредност предмета спора означена у тужби у односу на за сваког од тужилаца је 7.000,00 динара.

Како се тужбени захтев у конкретном случају односи на поништај анекса уговора о раду, којима се регулише зарада, а у тужби је означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић